

عنوان مقاله:

تزیینات سفال لعابداری نقش برجسته در آرامگاه های تیموری مجموعه شاه زنده سمرقند

محل انتشار:

همایش ملی باستان شناسی و هنر سفال و سفالگری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

میترا شاطری - استادیار گروه باستان شناسی، دانشگاه شهرکرد

عباسعلی احمدی - استادیار گروه باستان شناسی، دانشگاه شهرکرد

مریم صالحی کیا - دانشجوی کارشناسی ارشد باستان شناسی، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

در هنر اسلامی، تزیین ابزاری نیرومند جهت نمایش و انتقال اندیشه ها و مفاهیم است. در این هنر، تزیینات از جنبه ی ظاهری و زیبایی شناختی فراتر بوده و ابزارای جهت بیان مفاهیم معنوی هستند. در پژوهشهای معماری اسلامی، توجه به تزیینات وابسته به آن، اهمیت ویژه ای دارد. معماری ایران در دوره ی تیموری، به درجهای ممتاز رسید. بسیاری از پژوهشگران مهمترین مساعده تیموریان به معماری ایران را، رواج تزیینات کاشیکاری معرق میدانند. این تزیین علی رغم پرهزینه و وقت گیر بودن آن، به دلایلی چون تنوع رنگ، استحکام و زیبایی مهمترین تزیین در معماری تیموری به شمار میرود. یکی از تزیینات معماری تیموری که کمتر مورد استفاده قرار گرفته است، تزیینات سفال لعابداری نقش برجسته است که پیشینه ی آن، به پیش از دوره ی تیموری بازمی گردد. این تزیین در مجموعه شاه زنده سمرقند در سه آرامگاه تیموری تعلق آقا، شادی ملک آقا و امیرزاده به صورت گسترده در قسمت ورودی بناها مورد استفاده قرار گرفته است. اغلب نقشمایه ها، هندسی و گیاهی میباشند، آبی روشن بوده و تابع قواعد تکرار و تقارن هستند. این تزیینات در بناهای تیموری اندکی اجرا شده است.

کلمات کلیدی:

معماری تیموری، سفال لعابداری برجسته، شاه زنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/731562>

